

338.1
2-43

ՀԱՐՎԱԾԱՅԻՆ ԿՈՆՏՆՏԵՍԱԿՆՆԵՐԻ
ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՄԱՄԻՈՒԹԵՆԱԿԱՆ
ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐԻ ԴԻՄՈՒՄԸ
ԽՍՀՄ-Ի ԲՈԼՈՐ
ԿՈՆՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԳՅՈՒՂԱՑԻՆԵՐԻՆ

338.1

Z-43

ԿՈՒՍՀՐԱՑ
ՅԵՐԵՎԱՆ 1938

Մենք, առաջավոր կոլտնտեսությունների հարվածայիններս, մեր մեծ յերկրի զանազան կողմերից հախաքված լինելով առաջին համաժողովենական համադամարին, մեր խոսքն ենք ուղղում ձեզ, ընկեր կոլտնտեսականներ:

Ընկերներ, մոտենում ե զարուհը, յերկրորդ հնդամյակի առաջին զարուհը: Յուրաքանչյուր խորհանտեսություն, յուրաքանչյուր մեքենատրակտորային կայան, յուրաքանչյուր կոլտնտեսություն իր ամբողջ ուժը պետք ե նվիրի այժմ դարնանա-ցանն որինակելի կերպով նախապատրաստելու գործին: Դրա վրա պետք ե բեռնել ամբողջ ուշադրությունը:

Այս զարուհը մեզ՝ կոլտնտեսականներին համար առանձնա-հատուկ զարուհ ե: Թեպետ խորհանտեսությունները և կոլտնտեսությունները, վորպես գյուղատնտեսություն ղեկավարն ախրա-պետող ուժ, թեպետև են արդեն չորրորդ ցանքի կամպանիան, տակայն այս զարնան խնդիրները հին չափով չի կարելի չափել:

Առաջին տարիները, առաջին հնդամյակի տարիներն անցան զլխավորապես նրանով, վոր կառուցվեցին, ստեղծվեցին կոլտնտեսությունները, համախմբվեցին նրանց մեջ չքավոր ու միջակ գյուղացիության հիմնական մասսաները: Ամեն մի նոր կոլտնտեսություն աշխատում եր նախ և առաջ ավելի շատ հող յուրացնել, ավելի շատ ցանել:

Ինչո՞ւ: Հենց այն պատճառով, վոր աշխատավոր գյուղացի-ները նոր միանալով, կոլտնտեսություններ կազմելով, մեծ ող-նություն ստանալով պետությունից՝ ի դեմս մեքենատրակտորային կայանների, վերջապես ուժ զգացին իրենց մեջ, այնպիսի ուժ, վորը հնարավորություն ե տալիս նրանց դուրս գալ այն սակա-վահողության ճանկերից, վորի մեջ դարեր շարունակ տառապել են մեր հայրերն ու պապերը, վորից նույնիսկ խորհրդային իշ-խանություն ժամանակ մենք, մենաստնտեսներ լինելով, չենք կա-րողացել դուրս գալ, պրծնել լիովին:

Տեխ. խմբագիր Մ. Եփրիկ
Սրբագրիչ՝ Ա. Տեր-Մկրտչյան
Համահմված ե արտադրության 3 մարտի 1933 թ.
Ստորագրված ե տպագրելու 15 մարտի 1933 թ.
Տիրած 80000 Հրատ № 91. 55 000 տպ. մշ.

Հենց այդ պատճառով անցյալ յերեք տարում, կոլտնտեսա-
կան առաջին յերեք զարուհները, մենք, գյուղացիներս, ջանք ե-
լինք թափում, վոր վորքան կարելի յե շատ ընդարձակենք ցան-
քերի տարածութիւնը: Յե՛վ առաջին հնդամակի վերջերին, կո-
մունիստական կուսակցութեան ու խորհրդային իշխանութեան ղե-
կավարութեամբ և ոգնութեամբ, կառուցելով 200 հազար կոլ-
տնտեսութիւն, 30 միլիոն հեկտարով ընդարձակեցինք մեր ցան-
քերի տարածութիւնը: Յե՛թե ամեն մի անհատական տնտեսու-
թեան ընկնում ե ներկայումս 3,2 հեկտար ցանք, ապա կոլեկտիվի
մեջ մտնող ամեն մի տնտեսութեանը համարում ե արդեն ավելի
քան 6 հեկտար ցանք:

Այժմ, ընկեր կոլտնտեսականնե՛ր, հասել ե ժամանակը ցույց
տալու՝ ինչպե՛ս ասում են՝ ապրանքի յերեսը: Կոլտնտեսութիւն-
ները կառուցվել են, սակավահողութեան մասին այլևս խոսք չկա,
պետութիւնը մեզ տվել ե այնքան հող, վորքան ուզել ենք, վոր-
քան կարող ենք մշակել, ցանքերի տարածութիւնն ընդարձակվել
ե արդեն բաժանաչափ: Առայժմ մենք կարիք չունենք ավելի հողի
հետեւից ընկնելու: Պետք ե մտածել այլ բանի մասին, ձեռնամուխ
լինել ուրիշ կարևոր գործի: Այժմ ժամանակ ե մտածելու մեր
գաշտերի բերքատվութիւնը բարձրացնելու մասին, կոլտնտեսու-
թիւնների յեկամտաբերութիւնը բարձրացնելու մասին:

Այժմ խորհրդային իշխանութիւնն իրավունք ունի հարցնելու
մեզ՝ կոլտնտեսականներին.

«Լա՛վ, ձեզ վորքան ուզե՛ք՝ հող տրվել ե. դուք ստացել եք
150 հազար տրակտորներ, 100 հազարավոր նորագույն զանազան
մեքենաներ. բանվորներն ամեն որ հարյուրավոր նոր տրակտոր-
ներ, կոմբայններ ու ավտոմոբիլներ են պատրաստում ձեզ հա-
մար. մենք ձեզ վերջին յերեք տարում միլիարդներով վարկ ենք
բաց թողել, տասնյակ միլիոնավոր փութ անտոկոս սերմացւի ու
պարենի վարկ ե տվել ձեզ պետութիւնն այդ տարիներին, մինչե՛
վոր դուք վտաքի կանգնելիք: Տասնյակ հազարավոր ագրոնոմ-
ներ, տեխնիկներ ու կադմսիկերպիներ են ուղարկվել ձեզ ոգնե-
լու: Վերջապես, մի բան արժե այնպիսի մի գործ, ինչպիսին ձեր
աղատադրումն ե կուլակից, կուլակային ստրկութեանից, վորը
դարեւ չարունակ ծծել ե աշխատավոր գյուղացիութեան բոլոր
հոգիները»:

Յե՛վ կառավարութիւնը, և՛ կուսակցութիւնը լիակատար
իրավունք ունեն այժմ հարցնելու մեզ, կոլտնտեսականներին, թե
ինչպե՛ս ենք ոգտադործել այդ ոժանդակութիւնը. արդյոք ազնիւ-
վաբա՛ր ենք աշխատում մենք՝ պետական ոժանդակութեան յու-
րաքանչյուր ուրբին մեր աշխատանքով միջանի տասնյակ անգամ
քաղմասպատկելու համար, մեր կոլտնտեսութիւնները մեծ յեկա-
մուտ բերող տնտեսութիւններ դարձնելու համար, վորպեսզի
այդ տնտեսութիւններից ոգուտ հասնի պետութեանը և կոլտն-
տեսականի կյանքն անընդհատ բարելավվի: Արդյոք ազնիւաբա՛ր
ենք կատարում մենք մեր պարտավորութիւնները պետութեան
հանդեպ, վորն այնքան ճիշդ ու ջանք ե թափել մեր գեղջկական
կյանքը վերջապես մարդկային դարձնելու համար:

Ահա թե ինչպե՛ս ե դրված հարցն այժմ, ընկերներ:

Յե՛վ այս դարնանը մենք, կոլտնտեսականներս, լուրջ պա-
տասխան պետք ե տանք դրան և գործով ցույց տանք, թե ինչ
բանի մենք ընդունակ ենք, ինչ բանի մենք պիտանի յենք: Այս-
տեղ միմիայն «չորհակալութիւն» ասելով չե՛ս պրծնի:

Դուք բոլորդ ել յերևի կարդացել եք Բեզենչուկի կոլտնտե-
սականների նամակն ընկ. Ստալինին, վորտեղ ասված ե, թե ինչ
են տվել կոլտնտեսութիւնները գյուղացիներին: Իրավացի մի նա-
մակ, վորի տակ լրիվ ստորագրում ենք մենք, լավագույն կոլ-
տնտեսութիւնների ներկայացուցիչներս: Յե՛վ ահա դուքս ե գա-
լիս, վոր ինչպե՛ս աշխատում են Բեզենչուկի մեր ընկերները, ինչ-
պե՛ս պայքարում են նրանք իրենց կոլտնտեսութիւններն ամբաց-
նելու համար, այժմ այդպե՛ս պետք ե աշխատենք ու պայքարենք
մենք բոլորս, ամեն մի ազնիւ կոլտնտեսական:

ԿՈՒՆՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԴԱՐՁՆԵՆՔ ԲԱՅԼՇԵՎԻԿՅԱՆ, ՎԵՐՁՆԱԿԱՆԱ ԿԵՍ ՎՈՉՆՉԱՑՆԵՆՔ ԿՈՒՆԱԿԻՆ

Անհրաժեշտ ե այժմ խել, ինչպե՛ս հարկն ե ձեռնամուխ լինել
մեր կոլտնտեսութիւններում, կոլտնտեսական դաշտերում տըն-
տեսական խիստ կարգ ու կանոն հաստատելու գործին: Հասել ե
ժամանակը, վոր լրջորեն ձեռնամուխ լինենք աշխատանքային
ամուր կարգապահութիւն հաստատելու գործին, արմատախիլ ա-
նենք լողութիւնն ու գործաւթումները կոլտնտեսականների մի-
ջից: Պետք ե ամենակատարել կոլի սկսել անտնտեսաւարութեան,

մատարարութեան, գողութեան դեմ կոտորտեսութեանը, կոտորտեսական անփականութեանը ամբողջութեամբ համար:

Մի՞թե խայտառակութեան չեմ եղ, բոլոր կոտորտեսականներին համար, յերբ որինակ՝ մինչև այժմ ել զիչ չեն այնպիսի կոտորտեսութեաններ, վորտեղ դաշտերում մոլախոտերն ավելի չեն, քան հացարուսերը: Մենք, լավագույն կոտորտեսութեանների ներկայացուցիչներս, ամբողջ յերկրի առաջ այստեղ հարց ենք տալիս ձեզ, հետ մնացած կոտորտեսութեանների անդամներին՝ այդ ինչպե՞ս մեմք այս տարիների ընթացքում կարողացանք գլուխ հանել մալխոտի հետ, վազնչացնել մոլախոտը, իսկ ձեզ մոտ մալվոյ միայն չի վազնչացվում, այլ ընդհակառակը, ավելի յե բազմանում:

Ձե՞ք վոր մոլախոտը վոչնչացնելու համար ուրիշ վոչինչ պետք չէ, յեթե վոչ աղնիվ աշխատանք, յեթե վոչ հողատարութեան անփական տնտեսութեան մեջ, յեթե վոչ այն, վոր դու սրտացավ լինես ընդհանուր գործի համար: Մոլախոտ ե լինում այն կոտորտեսութեան դաշտում, վորտեղ շատ ե կուլակային թափթիւկը: Այլիք ալ աղբը, մաքրի նրանից թո՛ւ չարքերը, և դաշտում կանհետանա մոլախոտը, կարծես իսկի չի յե յիջել:

Իսկ ի՞նչպես կարող եմ մոլախոտ չլինել, յեթե՝ ասենք՝ կոտորտեսութեան վարչութեան մեջ բուն ե դրել վնասարարը՝ կուլակը, կամ սպիտակ-գլխաղբիականը: Նա դիտմամբ ձգձգում ե սերմացվի հավաքումը, սերմացուն ամբարում ե անպետք չենք երում, ամբարների վրա դիտավորյալ կերպով պահակ չի կանգնեցնում, հաշվառման չի յենթարկում սերմիցը, արգելակում ե սերմի գտումը, ախտահանումը: Իսկ բարեխիղճ, աղնիվ կոտորտեսականները և հարվածայինները, վորոնք արդեն շատ առանձնակերպով կան ամեն մի, նույնիսկ ամենահետամնաց կոտորտեսութեան մեջ, տեսնում են այդ բոլորը և լուծում են, ասես նրանց չի յեղ վերաբերում այդ:

Կամ, որինակ՝ վորեւ վնասարար դիտավորյալ կերպով սահմանում ե ցանքի այնպիսի ցած նորմա, վոր հետո անխուսափելիորեն մոլախոտերը խեղդում են կուլտուրական ցանքերը: Մի՞թե այդ չեն տեսնում, չեն հասկանում բոլոր կոտորտեսականները, վորոնք թվում նաև հարվածայինները: Բայց փոխանակ այդ վնասարարի վրից բռնելու և ժողովրդի դատաստանին հանձնելու,

լուծում են և կատարում են վնասարարական կարողություններ, կարծես դա ցավ չի ստատառում իրենց:

Կատարվում ե հերկը, ցանքը: Կոտորտեսականներից վոմանք դութանի հետեից դնում են միմիայն ձևականորեն, և իրար հետեից չհերկված տեղեր են մնում այդպիսի աշխատանքից հետո: Հապա ի՞նչպես մոլախոտեր չբռնեն դրանից հետո: Այդ տեսնում ե հենց այդտեղ աշխատող աղնիվ կոտորտեսականը, յերբեմն ել հարվածայինը, բայց լուծվում ե սահմանում, կարծես չի հասկանում, վոր նրա բոլոր ցանքերը, նրա ամբողջ հարվածային աշխատանքն աղբադյուն ե անցնում այդպիսի սարսափի սլաճառով:

Կամ՝ ասենք՝ մեկը ղեկավարում ե շարքացանը, մի բուռ ցանում ե, մի բուռ ել իր գրպանն ե դնում, իսկ հետո չես ել հասկանա, թե այդտեղ ցորեն ե ցանված, թե մոլախոտ: Յե՛վ դարձյալ այդ տեսնում են մարդիկ, կարծես աղնիվ մարդիկ, վորոնք յերբեք թույլ չեն տա իրենց այդպիսի բան անել, սակայն լուծվում են սահմանում, կարծես չեն հասկանում, վոր այդ դողը հենց նրանց զրպանն ե կոխում իր թաթը:

Մինչև յե՛րբ, ընկերներ, լուրու յեք դուք, թաղցնելու յեք վնասարարներին, լողերին, սրիկաներին, գողերին և կուլակային, սպիտակ-գլխաղբիական մյուս թափթիւկներին: Ձեզ, աղնիվ կոտորտեսականներին, մեր հարվածային ընկերներին ենք ուղղում այս հարցը: Յերբ մենք մենաստես եյինք, մեզ համար միևնույն եր, թե ինչ ե անում, ինչպես ե աշխատում մեր հարկվանը: Նույնիսկ, ընդհակառակը, յերբեմն չարատրտորեն ուրախանում եյին, վոր նրա, հարեանի գործերը վատ են դնում, վոր նա վատ ե ցանում, վոչ-ժամանակին, ժամանակին չի հավաքում բերքը: Շատերն աշխատում եյին ողուտ քաղել հարեանի այդ թերացումից: Բայց այժմ չե՞ք վոր մենք կոտորտեսութեան մեջ ենք, ընդհանուր տնտեսութեան ենք վարում: Այժմ կոտորտեսականների մի մասի վատ աշխատանքը փչացնում, վոչնչացնում ե մյուս կոտորտեսականների, ամբողջ կոտորտեսութեան լավ աշխատանքը: Մի՞թե բարեխիղճ կոտորտեսականը, մի՞թե հարվածայինը իրավունք ունեն այժմ լուրու, չխառնվելու հարեանի աշխատանքին:

Ո՞ւմ ինչ ողուտ, վոր դու հարվածային ես, աղնիվ կոտորտեսական:

տական եւ, լալ եւ աշխատում, յետեւ չուրջը կան միջանկի լողեր, գողեր, վորոնք քամուն են տալիս թո աշխատանքը, ամբողջ կոլտնտեսութիւնը:

Մի՞թե Հյուսիսային Կովկասում, կամ Ուկրաինայում, կամ Ստորին Վոլդայում քիչ են այնպիսի կոլտնտեսականներ եւ հարվածայիններ, վորոնք աշխատել են իրենց կոլտնտեսութիւններում ամբողջ տարին, առանց ձեռները ծաւելու եւ ապա իրենք դատարկաձեռն են մնացել եւ, բացի դրանից, դեռ խաղաղական են դարձել ամբողջ յերկրի առաջ, քանի վոր մյուս կոլտնտեսականները լողութիւն են արել, հափշտակել են կոլտնտեսական բաբիքը, իսկ կոլտնտեսութիւնն իր ամբողջութեամբ չի կատարել իր պարտքը պետութեան հանդեպ:

Բայց ո՞վ եւ մեղավոր արդոք: Նրանք իրենք են մեղավոր: Վորովհետեւ թույլ են տալի կոլտնտեսական սեփականութիւնն ուսող եւ հափշտակող կուլակին, յենթակուլակին, լողերին ու գողերին ծիծաղել իրենց վրա:

Ամեն մի աղնիվ կոլտնտեսական, ամեն մի հարվածային պետք ե պատասխանատու լինի վոչ միայն իր համար, այլ առնուիլադն տասնյակ ամենամոտիկ հարեանների, աշխատանքի ընկերների համար: Միմիայն այն ժամանակ, յերբ նա ինքն աղնիւրեն աշխատելով կկարողանա միջոցներ ձեռք առնել, վոր նրա շուրջը տասնյակ մարդիկ նոմանպես աղնիւրեն աշխատեն, միմիայն այն ժամանակ, յերբ նա անողքաբար կմերկացնի վնասարարներին, կուլակներին, սրիկաներին, գողերին, չարամիտ գործալիքներին, կկարողանա վոտքի հանել նրանց դեմ մյուս աղնիվ կոլտնտեսականներին, եւ չի լուի, մասների արանքով չի նայի այդ բոլոր խաղաղակութիւնների վրա, — միմիայն այդ ժամանակ նա իրավունք կունենա կրելու հարվածայինի պատվաւոր կոչումը, միմիայն այդ ժամանակ հաջողութիւն կգտնի նա, միմիայն այդ ժամանակ դուր չի կորչի հարվածայինների աշխատանքը:

ՀԱՆՈՒՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔԱՅԻՆ ԱՄՈՒՐ ԿԱՐԳԱՊԱՀՈՒԹՅԱՆ

«Ով չաշխատի, նա չպետք ե ուտի»: Սրանք Լենինի խոսքերն են: Յեւ այդ կանոնը կոլտնտեսութիւնների համար սահմանեց խորհուրդների 6-րդ համամիութենական համագումարը: Այժմ

մենք, առաջաւոր կոլտնտեսականներս, բանվորների հետ միասին, կուլակցութեան ու կառավարութեան հետ միասին, հայտարարում ենք՝ ով չի աշխատում, կամ բարեխղճութեամբ չի աշխատում, նա մեզ ընկեր չե, նրա համար տեղ չկա կոլտնտեսական աշխատանքային ընտանիքում, նա խորհրդային իշխանութեան հետադուր հետնադուր չե, այլ մեր քշմառն՝ կուլակի ու վնասարարի հետադուր չե:

Մեր ուժը, մեր յերկրի իշխանութեան բանվորա-գյուղացիական ուժը, սոցիալիզմի ուժն այն ե, վոր բանվորների եւ աշխատավոր գյուղացիների միջեւ գոյութիւն ունի ամուր դաշինք:

Մենք, բանվորները հետ միասին եւ նրանց ղեկավարութեամբ տնտեսական ցարական — կալվածատիրական լուծը: Մենք, բանվորների հետ միասին եւ նրանց ղեկավարութեամբ ջախջախեցինք եւ հացահատիկային կարեւորագոյն շրջաններում արդեն հիմնականում վերացրինք կուլակութիւնը՝ վորպէս դասակարգ: Մենք, բանվորների հետ միասին եւ նրանց ղեկավարութեամբ պայքարեցինք առաջին հեղափոխի պլանը կատարելու համար, կառուցեցինք կոլտնտեսութիւնները:

Այժմ մենք, աշխատելով կոլտնտեսութիւնների ամբողջաման համար, բոլոր կոլտնտեսութիւնները մեծ յեկամուտ բերող տնտեսութիւններ դարձնելու համար, պետք ե սովորենք բանվորներից, որինակ վերցնենք նրանցից:

Ահա մենք, հարվածային կոլտնտեսականներս, կարմիր մայրաքաղաքում հանդիպեցինք հարվածային բանվորներին, հյուրընկալեցինք նրանց մոտ՝ գործարանները, շատ զրույց արինք զանազան գործերի մասին, շատ բան տեսանք ե լսեցինք: Նրանք եւս կան մեր համագումարը, խոսեցին իրենց հաջողութիւնների մասին: Յեւ ահա ինչ յեղրակացութեան նման դալիս մենք. մենք հետ ենք մնում, ընկեր կոլտնտեսականներ, բանվորներից, շատ ենք հետ մնում մեր աշխատանքում:

Տեսեք, թե ինչպիսի աշխատանք են ծավալել բանվորներն առաջին հեղափոխում: Վո՞րքան նոր գործարաններ են կառուցել նրանք: Այժմ մեր բանվորա-գյուղացիական յերկիրն ունի իր սեփական ծանր արդյունաբերութիւնը, ունի տրակտորների, ավտոմոբիլների, կոմբայնների սեփական գործարաններ: Այժմ մենք կարող ենք մեր յերկրում արտադրել ամեն տեսակ մեքենաներ: Մեր ընկեր բանվորներն աշխատում են հերոսաբար, չխնայելով

իրենց ուժը: Այստեղ սոցիալիստական մրցությունն ու հարկաւ
ծայնութիւնը գոյութիւն ունեն յուրաքանչյուր գործարանում
յուրաքանչյուր նոր շինարարութեան մեջ, ամեն մի ցեխում, ա-
մեն մի բրկաղում: Ահա այդ և աշխատանքը, ընկեր կոլտնտե-
սականներ: Այստեղ սովորելու շատ բան ունենք մենք:

Յեւ ի՞նչ մի բան մենք պետք է սովորենք բանվորներից, սո-
վորենք առանձնապէս, — աշխատանքային կարգապահութիւնն
է: Այստեղ լողերի գլուխը չեն շոյում, այստեղ մատների ա-
րանքով չեն նայում նրանց վրա, ինչպէս մեզ մոտ, կոլտնտեսու-
թիւններում: Բանվորների մոտ այլ կարգեր են տիրում՝ մի ան-
գամ գործալիք յեղար թե չե, միայն մի անգամ՝ դուրս աշխա-
տանքից, և ապա չարամիտ գործալիքին կես տարի վոչ մի տեղ
աշխատանքի չեն ընդունում: Ով ընդունի, դատի կտրվի: Այդ
գործալիքից դեռ հետ են վերցնում հացի գրքուշիկը, վորպեսզի այդ
լողերը չկարողանա պետական գնով հաց և այլ մթերքներ գնել
իր համար: Իսկ յեթե գործալիքը բնակարան և ստացել այն գոր-
ծարանից, վորտեղ աշխատել է նա, սաղա նրան դուրս են վտա-
րում բնակարանից:

Ահա, ընկերներ, վորքան խիստ են պահպանում բանվորներն
աշխատանքային կարգապահութիւնը: Դրա շնորհիվ նրանց մոտ
գործը լավ է ընթանում, դրա շնորհիվ մենք ձեզ հետ միասին
ունենք տրակտորներ ու մեքենաներ: Յեւ առանց քաշվելու ստենք
ճշմարտութիւնը՝ մենք ամաչում եյինք ընկեր բանվորների աշ-
քերին նայելու, յերբ նրանք մեզ հարցնում եյին, թե ի՞նչպէս
ենք պահպանում մենք՝ կոլտնտեսականներս՝ աշխատանքային
կարգապահութիւնը մեզ մոտ: Ամաչում եյինք: Մենք, տասնյակ
հազարավոր հարկածային կոլտնտեսականների անունից, բոլոր
ազնիվ կոլտնտեսականների անունից, հանդիսաւոր խոստում ենք
տալիս ամբողջ բանվոր դասակարգին՝ բայլչեկորեն, բանվորի
նման ձեռնամուխ լինել կոլտնտեսութիւններում կարգ ու կանոն
հաստատելու գործին, սահմանելու նույնպիսի ամուր աշխատա-
նքային կարգապահութիւն, ինչպիսին սահմանել են մեր ընկեր
բանվորներն իրենց մոտ, գործարաններում: Այլևս մեր չարքերում
տեղ չպետք է գտնի լողերը, գործալիքը, սարսամբնիկը: Այլևս
վոչ մի սխալաւ հաց նրանց, վոչ մի անկյուն կոլտնտեսութեան
մեջ:

Մեզ մոտ կան ասիպիսի կոլտնտեսականներ, վորոնք ցանքի

ժամանակ գնում են թափաւելու ամբողջ յերկրում, իսկ հետո՝
բերքահաւաքի ու կալի ժամանակ վերադառնում են կոլտնե-
սութիւն, վրա յեն թուշում մորեխի նման և հաւիչտակում են
կոլտնտեսական բարիքը: Այդպիսի կոլտնտեսականները գործա-
լիքներից ել վատ են: Կոլտնտեսութիւնները պետք է վորոշում
ընդունեն, վոր այդպիսի թափաւականները տեղ չգտնեն կոլտն-
տեսութեան մեջ, վոր այդպիսի շրջմովիներն իրավունք չունենան
բաժին ստանալու կոլտնտեսութեան յեկամից:

Մենք կոչ ենք անում բոլոր ազնիվ կոլտնտեսականներին՝
այդ դրոշի տակ ծաւալել դարնանացանի բայլչեկյան նախա-
պարտաւորումը: Հազարավոր լավագույն կոլտնտեսութիւնների
անունից մենք պահանջում ենք այժմ իսկ ձեռնամուխ լինել յու-
րաքանչյուր կոլտնտեսութեան մեջ ամենախիստ կարգապահու-
թիւն հաստատելու գործին, ամենախիստ աշխատանքային կար-
գապահութիւն և փոխադարձ վերահսկողութիւն հաստատելու
ամեն մեկի աշխատանքի վրա, վորպեսզի լիակատար կերպով
սպառաւիժեմք լինենք դարնանացանի համար, վորպեսզի կարո-
ղանանք օրինակելի կերպով կատարել ցանքը, բարձրորակ մշա-
կել հողը, ստանալ բարձր բերք:

ԾԱՎԱԼԵՆԲ ՀԱՄԱՍԻՈՒԹԵՆԱԿԱՆ ՄՐՑՈՒԹՅՈՒՆ. ԼՐԻՎ ՀԱՎԱՔԵՆԲ ՍԵՐՄԱՑՈՒՆ

Մենք համաձայնութեանական մրցութիւն ենք հայտարարում
հանրապետութիւնների, յերկրների, մարզերի, շրջանների, ՄՏ
կայանների, խորհանտեսութիւնների ու կոլտնտեսութիւնների
միջև — ամենաբարձր բերքատուութիւն համար: Մենք կոչ ենք
անում մեր առաջավոր հանրապետութիւններին, մարզերին, այն
և՛ Թաթարստանին, Ղրիմին, Մոսկովայի մարզին, Միջին Վոլգա-
յի մարզին, Կարադըլին-Բալկարյան մարզին, Արևմտյան Սիբի-
րին, Կենտրոնական Սևահող մարզին՝ զլիավորել մրցող հանրա-
պետութիւնների, յերկրների, մարզերի կալանները և դեպի
հաղթանակ տանել նրանց:

Մենք հայտարարում ենք յերկրորդ հնգամյակի առաջին դար-
նան հարվածայինների, լավագույն աշխատանքի հարվածայիննե-
րի, բարձր բերքի հարվածայինների կոչ բոլոր խորհրդային հան-
րապետութիւններին, յերկրներին, մարզերին, շրջաններին,
ՄՏկաներին ու խորհանտեսութիւններին:

Մենք պետք է մեր ամբողջ ուժը տանք պայքարելու զարնա-
նացանն որինսակելի կերպով կատարելու համար, կոլտնտեսու-
թյուններում աշխատանքային ամուր կարգապահություն հաս-
տատելու համար, դարնան աշխատանքների բարձր վորակի հա-
մար:

Սմեն մի հարվածային, ամեն մի բարեխիղճ կոլտնտեսական
նախ և առաջ պարտավոր է հոգ տանել իր կոլտնտեսությունը
սերմով ապահովելու մասին:

Մեզ մոտ զեռ կան այնպիսի կոլտնտեսություններ, վորոնք
հույս են դրել, թե պետությունը սերմացու պետք է տա նրանց,
և իրենց սերմացվի մասին չեն մտածում: Մենք հարցնում ենք
նրանց՝ մինչև յե՞րբ ե չարունակվելու այդ խայտառակությունը:
Մենք հարցնում ենք նրանց, վորովհետև պետական հացահատիկը
մեր հացահատիկն է, դա լավագույն կոլտնտեսությունների հա-
ցահատիկն է: Մենք աղնվորեն կատարեցինք մեր պարտավորու-
թյունները պետության հանդեպ, լավագույն հացահատիկը տվինք
հացամթերման, իսկ այժմ դուք, հետ մնացած կոլտնտեսություն-
ներդ, վոր թույլ տվեք զողերին, սրիկաներին, կուլակային ամեն
տեսակ թափթփուկներին հափշտակել, գողանալ հացահատիկը,
թաղում եք պատրաստի ուտել, ստանալ պետական ելեվատորներից
այն, ինչ վոր մենք աղնվորեն հանձնեցինք պետությանը՝ բան-
վորներին ու Կարմիր բանակին կերակրելու համար: Ինչո՞ւ, ի՞նչ
իրավունքով: Մինչև յե՞րբ ե չարունակվելու այդ խայտառակու-
թյունը: Իհարկե, մեր պետությունը կաշխատի ողնել այն շք-
ջաններին, վորոնք տուժել են անբերրիությունից: Սակայն մինչև
յե՞րբ յերես պետք է տան լավագույն կոլտնտեսականները հետա-
մնաց այն կոլտնտեսականներին, վորոնք թույլ են տվել գողերին,
սրիկաներին, լողերին, միասարարներին հափշտակել իրենց ա-
ռատ բերքը: Վերջ ունենալո՞ւ յե այդ:

Դրանից բան չի դուրս գա, ընկեր կոլտնտեսականներ:

Յեթե դուք ձեզ մոտ, ձեր կոլտնտեսություններում թույլ եք
տալիս, վոր տեղից վերկացողը ձեռքը կոխի հանրային դրպանը,
ապա մենք՝ բայլչեիկյան կոլտնտեսություններս, վոչ վոքի չենք
թույլ տա ձեռքը կոխել վո՛չ մեր, վո՛չ ել մեր պետության դրպա-
նը: Այդ հայտարարում ենք մենք ամբողջ յերկրին և պահանջում
ենք կատարելությունից ու կուսակցությունից՝ վոչ մի թերա-
ցում թույլ չաալ այդտեղ:

Լինում է ժամանակ, յերբ անհրաժեշտ է, վոր պետությունն
ողնի, յերբ՝ ասենք՝ պատահում է անբերրիություն, յերաչտ, կամ
մի այլ ատերբային աղետ: Խորհրդային իշխանությունը, ինքը
իր սեփական նախաձեռնությամբ ողնություն է ցույց տվել և
ցույց է աալիս տուժած գյուղացիներին, վորովհետև սա մեր
բանվորա՝ գյուղացիական իշխանությունն է: Սակայն անցյալ
տարի անբերրիություն պատահեց միմիայն միջանի շրջաններում:
Իսկ այն կոլտնտեսությունների մեծ մասը, վորոնք աշխատել են
աղնվորեն, պահպանել են հանրային բերքը հափշտակումներից:
այժմ վատ չեն ապրում՝ հացամթերման պլանը կատարել են,
սերմացուն հավաքել են, անասունների համար կերի պաշար հա-
վաքել են, յուրաքանչյուր աշխորի դիմաց ստացել են 10—15
ֆունտ հաց: Իսկ այն կոլտնտեսությունները, վորոնք թույլ են
տվել կուլակներին ու յեխթակուլակներին գողանալ իրենց հացը:
վորոնք հացամթերման պլանը չեն կատարել, մնացել են առանց
սերմացվի, նրանք թող իրենց մեղադրեն: Հիբտվի, չալե՞տք է հո
պարզևատրենք նրանց սերմացվով այն բանի համար, վոր նրանք
չոյում են լողերի դուլսը, թույլ են տալիս գողերին ու սրիկա-
ներին գողանալ կոլտնտեսության բարիքը, վորոնք չեն կատա-
րում իրենց պարտավորությունները պետության հանդեպ:

ՊԱՏՐԱՍՏԵՆԻ ՏՐԱԿՏՈՐԸ ԳԱՐՆԱՆԱՑԱՆԻ ՀԱՄԱՐ

Սերմացվի հավաքման հետ միասին այժմ իսկ պետք է լըր-
ջորեն ձեռնարկել տրակտորները ցանքի համար պատրաստելու:
Գործին: Միջանի կոլտնտեսություններում զանգատվում են, թե
տրակտորները յերբեմն լավ չեն աշխատում: Պետք է քննել, թե
ի՞նչ պատճառով վատ են աշխատում տրակտորները: Վերցնենք
այսպիսի հարց՝ արդյոք բոլոր կոլտնտեսությունները կարո՞ղ են
յերաշխավորել իրենց տրակտորիստների համար: Արդյո՞ք մենք
լավագույն մարդկանց, ստուգված մարդկանց ենք դնում այդ
պատասխանատու աշխատանքին: Վո՛չ, ընկերներ, մեզ մոտ կան
զեռ այնպիսի կոլտնտեսություններ, վորտեղ չեն հասկանում,
կամ չեն ուզում հասկանալ, թե քանի վոր տրակտորն արժեքավոր
մեքենա յե, նրա վրա պետք է նստեցնել արժեքավոր մարդկանց:
Իսկ մեզ մոտ, կոլտնտեսություններում, հաճախ այսպես է պա-
տահում՝ բրիգադ են ուղարկում՝ ասենք՝ յերիտասարդին, վորո-

պէս հերկող կամ ցանող: Այնտեղ նա խենթութիւն եւ անում, լողը եւ ձկանում, աշխատանքից խուսափում եւ: Ապա նրան փոխադրում են վորեն այլ աշխատանքի կամ մի այլ բրիգադ: Այնտեղ եւ նա վաշինչ չի անում, փչացնում եւ աշխատանքը: Այդ ժամանակ ահա վճռում են՝ «դարձնե՞ք նրան տրակտորիստ, ուղարկեն՞ք տրակտորային դասընթացները, մի դուցե այնտեղ նա կուղբի»: Այնուհետեւ հենց իրենք՝ ուղարկողները դարձանում են, թե ինչու վատ են աշխատում մեզ մոտ տրակտորները, մեքենաները կուղբում են, նորման չեն կատարում, չեն հերկում, այլ միայն ճանկրտում են հողը: Բայց ո՞վ եւ մեղավորը ընկերներ, յեթե վաճ՝ մենք ինքներս:

Դրան պետք եւ ավելացնել, վոր դեռ վերջնականապէս չլուծւեցան մեր թշնամիները՝ կուլակները, վնասարարները, սպիտակ-դժբաղդակները — շատ լավ են հասկանում, թե ինչ եւ նշանակում տրակտորը կուլանտեսութեան համար: Նրանք շատ լավ են հասկանում, վոր, յեթե կամացուկ, անեկտեղի կերպով փչացնեն տրակտորները, ավելի հաճախ պարապուէ՞լ տան, աշխատանքը կկատարեն վատ վորակի, ապա կարելի չե վոչ միայն թուլացնել կուլանտեսութունը, թուլացնել նրա ուժը, անտեսութեանը, այլեւ կարելի չե դժուարեցնել կուլանտեսականին բանվորի հետ, թե՛ «տրակտորները վատ են աշխատում այն պատճառով, վոր բանվորները վատ են շինեք»:

Այդ նպատակով մեր թշնամիներն աշխատում են կամ իրենք խցկվել մեքենատրակտորային կայանները, տրակտորիստների շարքերը, կամ անցկացնել այնտեղ իրենց մարդկանց: Վերհիշեցե՛ք այն դեպքը, վորը նկարագրում են Բեզենչուկի կուլանտեսականներն ընկ. Ստալինին դրած իրենց նամակում.

«Կանուլեվկա դուղում, — պատմում են նրանք, — յերկու տարի շարունակ բոլորովին չեք աշխատում բարդ կալսիչ մեքենան: Հենց վոր ուղղում եյին, մյուս օրը նորից կածող եր առնում: Այդ հողի վրա դուղում ագլտացիա սկսեց ՄՏԿ-ի դեմ եւ դրա հետ միասին նաեւ արդյունաբերութեան դեմ, բանվորների դեմ: Դալիս են ՄՏԿ-ից մարդիկ՝ տեխնիկներ, մեխանիկներ, քանդում են մեքենան, քննում են յուրաքանչյուր մասը, վոչինչ չեն կարողանում հասկանալ: Կարգին կալսիչ մեքենա չե, բայց չի աշխատում: Միմիայն հետագայում դիտի ընկան՝ «իսկ ո՞վ եւ կալսիչ մեքենա-

յի բրիգադները»: Դուքս յեկավ, վոր դա ամենաթուեղ կուլակն եւ, Խույն այդ Կանուլեվկա դուղից»:

Ահա ուրեմն, ընկերներ, նախ եւ առաջ վորտեղ պետք ե փնտնեք մենք պատճառը, վոր տեղ-տեղ տրակտորները վատ են աշխատում:

Այժմ, պատրաստվելով դարնանացանին, ստուգենք տրակտորիստների շարքերը: Ընտրենք իրոք լավագույն, աշնիվ, կուլանտեսութեան գործին նախընտրած աշխատողների եւ միայն նրանց վստահենք տրակտորների աշխատանքը: Պահանջներ նրանցից, վոր բարեխղճորեն ուսումնասիրեն տրակտորային գործը եւ այս գարնանը հարվածային աշխատանք ցուցաբերեն: Այսպիսով ենք ջրի, վառելանյութի եւ յուղի անխափան մատակարարումը տրակտորներին: Այդ գործի վրա եւս, ընկերներ, պետք ե զենել ստուգված մարդիկ: Վորքա՞ն տրակտորներ են կանդնում մեզ մոտ այն պատճառով, վոր ջրիկը ծուլութեան եւ անում, կամ դիտավորյալ կերպով, կուլակի ցուցումով վիժեցնում ե աշխատանքը: Վորքա՞ն դեպքեր կան մեզ մոտ, յերբ վնասարարներն ավաղ են լցնում յուղի կամ վառելանյութի մեջ:

Այդ բոլորը, ընկեր կուլանտեսականներ, պետք ե հաշի տունել այժմ իսկ, յեթե մենք ուղում ենք ստանալ բարձր բերք, բարձր յեկամուտ:

Դրա հետ միասին մենք դիմում ենք ՄՏԿ-ների բանվորներին: Ընկերներ, ձեք շարքերում եւս ամեն ինչ բարեհաջող չե, ձեզ մոտ եւ խցկվել են թշնամիներ, ձեք միջավայրում եւս կան գործալիքներ, լողեր: Մեզ թվում ե, վոր առայժմ դուք յերես եք տալիս նրանց, այնպէս՝ ինչպէս մեր կուլանտեսութուններից շատերը: Մեզ հայտնի չե, վոր ձեզ մոտ արհեստանոցներից հաճախ գողանում են գործիքները, յերկաթը, բարխը: Այդ ե պատճառը, վոր հաճախ տրակտորների նորոգման վորակը լավ չե: Այժմ դուք մեզինց վոչ պակաս պատասխանատու յեք դարնանացանի հաջողութեան համար: Յեկեք ուրեմն միասին ձեռնամուխ լինենք այդ բոլոր աշխատանքայիններն արմատախիլ անելու գործին:

Վերջապէս, մենք դիմում ենք քաղաքի բանվորներին, գործարանների, յերկաթուղիների բանվորներին, առաջին հերթին նրանց, վորոնց կուլանտեսութեան ու կառավարութեանը հանձնարարել են պտորտառել ու ժամանակին փոխադրել դարնանացանի համար անհրաժեշտ գյուղատնտեսական մեքենաները, մա-

Նախնադարակոտորների պահեստի մասերը: Ընկերներ, դուք մեզ
նրից լավ զիտեք, թե ինչ են նշանակում պահեստի մասերն ամեն
մի մեքենայի համար աշխատանքի յեռուն ժամանակ, յերբ մեզ
մոտ դարնանը թանդ և ամեն մի ժամը, ամեն մի րոպեն, յերբ,
ինչպես ասում են, մի ուրը կերակրում և մի տարի: Յեւ մենք
ինչպիսիք ենք ձեզանից, ինչպես հարկն և, հուշ տալ այդ դործը:
Մենք այս անգամ, այս դարնանը կաշխատենք. ձեր առաջ պարտ
քով չմնալ:

ԼԱԿ ԽՆԱՄԲ ԶԻՌԻՆ

Այժմ խոսեսնք ձկու մասին, կենդանի ընկանի մասին: Յեթն
մենք լրջորեն պայքար ենք մղում բերքատուլությունը բարձրաց-
նելու համար, մեր կոլտնտեսությունների յեկամուտներն ալիւլաց-
նելու համար, ասլա անհրաժեշտ և այժմ իսկ պայտրաստել ձին
դարնան համար: Միմիայն տրակտորներով՝ թեկուզ մենք ունենա-
լինք վոչ թե 150, ալ 300 կամ 500 հազար տրակտոր տնտեսու-
թյան մեջ, հատկապես դարնանը, աշխատել չեր լինի: Այդ կու-
լակն եր, վոր յերբ մենք կոլտնտեսություններ ելինք կառուցում,
տարածեց այնպիսի հերյուրանք, թե քանի վոր կոլտնտեսու-
թյուններում տրակտորներ են լինելու, ապա ձեզ ձի պետք չե;
ալիւլորդ և նրանց մասին հող տանել: Կուլակը գլտեր, թե ուր
պետք և խիել: Յեւ ինչո՞ւ թազցնենք մեղքերս՝ չսխալվեց:
Դանիւլեյին շատ կոլտնտեսականներ, վորոնք ընկան այդ թաւար-
դի մեջ:

Ստեփանյան այժմ հուլյերեն եւ կարծես թե պետք է տեսնեն, վոր դժուրագոյնանութեան մեջ, նույնիսկ այն ժամանակ, յերբ մեր կոլտնտեսութիւնները ժեքնայայացված լինեն 100 տոկոսով, առանց ձիւռ, մենուլն եւ, գործն առաջ չի դնա: Վերցնենք որինակ՝ դարձնը: Այստեղ թանկ եւ ամեն մի ուրը, ամեն մի ժամը: Հենց վոր հալեց ձիւռը, կոլտնտեսականները պետք եւ արդեն դաշտ դուրս գան: Իսկ այդ ժամանակ տրակտորը, մանաւանդ անիւլա-վոր տրակտորը դաշտում ավելի շատ տեղում դառնում եւ, քան աշխատում: Այստեղ միայն ձիւռ կարելի յե գործ անել:

Ընդհանրապես տնտեսություն մեկ քիչ չեն պատահում այն-
պիսի դեպքեր, յերբ անհրաժեշտ և լինում փոխարինել տրակտորը
ձիով: Յեթե հաշվենք, թե խոշոր տնտեսություն մեկ վորջան

ԵՃԿԱՆ Ե՛ ԱԿԵՐ ԴՊՆԱԳԱՆ ՎՈՒԽԱԳՐՈՒՄՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ, ապա պարզ
վրիճի, վոր կոլտնտեսութեան մեջ ձին վոչ պակաս նշանակութեան
ունի, քան տրակտորը: Իսկ ներկայումս, յերբ դեռ մենք այն-
քան ել չատ տրակտոր չունենք, առանց լավ ձիու ընդհանրա-
պէս կորած ենք: Յեւլ, վերջապէս, մենք կոլտնտեսականներ
չպետք և մոռանանք, վոր լավ, ամբախուռ ձին, անհրաժեշտ և
մեր յերկրի պաշտպանութեան համար, անհրաժեշտ և մեր կար-
միր բանակին:

Ահա այստեղ հասկանալի յե դառնում, թե ուր եր խիում կուլակը, յերբ նա քարոզում եր, թե «Թեքեցեք ձիու վրա, պետու-
թյունը ձեզ տրակտոր կտա»։ Կոլտնտեսականերից շատերն իրոք
վոր թեքելն ձիու վրա։ Այդ կոլտնտեսություններում ձիասպան
լինելն անպատիվ բան եր համարվում և տեղ-տեղ այժմ ել այդ-
պես ե համարվում։ Ախուռում կոլտնտեսական ձիուն խնամելու
համար նշանակում ելին ամենաանպետք մարդկանց, ուղարկում
ելին ախտեղ տուֆի յենթարկվածներին։ Կուլակին ել հինց այդ
եր պետք։ Շատ կոլտնտեսություններում այդ մարդկանց միջո-
ցով նա իր ձեռքը մեկնեց դեպի ախուռ, կոլտնտեսական ձիերին։
Այստեղ սկսվեցին ձիերի կոտորումը, հաշմացումը, հիվանդու-
թյունները, սկսեցին կերի դողացում։ ձիասարքի փչացում և այլ
հանցադործություններ։

Կուսակցութիւնն ու կառավարութիւնը քանիցս պահանջեւ
ին կոտնտեսութիւններէց պաշար մղել այդ հանցադործու-
թիւններէ դեմ, որինսկիւն հիմքերն վրա դնել ձեռն խնամքը :
Շատ կոտնտեսութիւններ արդեն զգաստացան, ձգվեցին, ա-
կայն միջանիսր մինչև այժմ եւ չեն տեսնում, վոր իրենց մոտ
տիրոջնրում տիրութիւն են անում կուլակները, վնասարարները :

Մենք հարց ենք տալիս այդ հյուանտեսականներին՝ յերեք տա-
րի առաջ վորքա՞ն ձիադուրկներ կային ձեր մեջ, վորոնք զիշե-
րեկկ յերադում եյին մի կերպ, թեկուզ անպետք ձի ճարելու
մասին: Յեւ ահա այժմ, յերբ դուք, շնորհիւ կուսակցության ու
կառավարության ընկնյան քաղաքականության, հյուանտեսու-
թյան մեջ ձեր տրամադրության տակ ունեցաք տասնյակ և հա-
րյուրավոր լավ ձիեր, ավելի խելոք բան չկարողացաք մտածել,
քան հանձնել այդ ձիերը կուլակներին, միաստարաբներին խնամքին:
Դուք սկսեցիք ստորացուցիչ ու անպատվաբեր համարել ձիապա-
նի աշխատանքը: Ի՞նչի յե նման այդ, բնկերեն՝

կամ բանկում, սակայն տուխտ վճարելու համար փող չունի։ Նա դեռ չի վճարել իր հին պարտքն այն կալվածատերին կամ բանկին, վորից զենկ է նա իր մի թիզ հողը։ Այդ պարտքերի տու-
կոսներն ավելանում են, կառավարութիւնը բարձրացնում է հար-
կերը, իսկ հացահատիկի և գյուղատնտեսական մթերքների գներն
ավելի ու ավելի ցածր են իջնում։ Վերջիվերջո գալիս է իշխա-
նութիւնը, գրի յետնում նրա ամբողջ գույքը և անուրդի յետ
հանում։ Մնալով սուսաց ոթեւանի, առանց աշխատանքի, վորով-
հետեւ ճղնաժամի պատճառով վոչ մի տեղ՝ վոչ քաղաքում, վոչ
եղ գյուղում՝ հնարավոր չեն աշխատանք գտնել — միլիոնավոր
աշխատավոր գյուղացիներ իրենց ընտանիքներով ու փոքր յերե-
խաներով գնում են մուրալու։

Կապիտալիստական կարգերի ծանոթ պատկեր, ծանոթ մեզ՝
գյուղացիներին հին սերնդին, ծանոթ մեր սեփական մինչհեղա-
փոխական կյանքից, յերբ մեր վրա իշխում, մեզ կեղեքում եյին
թաղավորն ու կալվածատերը, կուլակը, տերտերը, ուրյադնիկը։
Մեր յերեխաներն արդեն չգիտեն, նույնիսկ չեն պատկերացնում
այդ համարեանական սարսափը, յերբ մենք մշտապես դողում եյինք
վաղվա համար, այդ մշտական յերկյուլը՝ առանց մի պատառ
հացի մնալու, սովամահ լինելու հնարավորութեան հանդեպ։
Կոլտնտեսութեանն երում արդեն սկսել են մոռանալ դեղձուկի
այդ սարսափը ու յանկին կյանքը։

Այդ լավ է, թեպէտ պետք չեր բոլորովին մոռանալ նախկինը։
Լաւազույն բաշխիչներին, լավազույն բանվորներին ու գյուղա-
ցիներին արշունով, ստանյակ ու հաշուր հաղարավոր կյանքերով
է գնվել մեր նոր կոլտնտեսական կյանքը, մեր նոր կյանքը՝ առ-
անց կալվածատերերի ու բանկիրների, առանց կուլակների ու
կապիտալիստների։ Մեր մեջ ևս քիչ չեն դեռ այնպիսիները, վո-
րոնց մարմնի վրա դեռ մինչև այժմ եղ մնացել են ցարական, կալ-
վածատիրական, դենիկինյան, կոլչակային մտրակների ու շամ-
փուրների բծերը։ Հեշտ չեր նոր կյանքի ճանապարհը դուրս գալ
ուստի պետք է ինքներս կարողանանք զնահատել այն զոհերը,
վոր ավել ենք խորհրդային իշխանութեան համար մեր մղած պայ-
քարում, մի իշխանութեան, վորը դուրս բերեց մեզ՝ գյուղացի-
ներին, մարդկային ազատ կյանքի լայն ճանապարհը։

15 տարի յետ, վոր մենք կառուցում ենք մեր կյանքը կոմու-
նիստական կուսակցութեան ղեկավարութեամբ։ Յեւ այսօր մենք

կարող ենք ամբողջ գյուղացիութեան կողմից համարձակ առել՝
մենք գործով ստուգեցինք խորհրդային իշխանութեանը և բայ-
չեկներին կուսակցութեանը։ Դա մեր իշխանութեանն է։ Դա մեր
կուսակցութեանն է։ Այդ բոլորը մերն է, մեր հարազատը, մեր
միտն ու արշունը, վորի համար մենք պատրաստ ենք կոպիլու
մինչև լիակատար հաղթանակը՝ ուս դեռ վոր պատահի, յերբ վոր
պատահի։

Կոմունիստները յերբեք չեն վախենում առել ճշմարտութեան
ամբողջ ժողովրդի առաջ, ամբողջ յերկրի առաջ, ամբողջ աշ-
խարհի առաջ, վորքան եղ դառն լինի այդ ճշմարտութեանը։ Չեն
թագցնում նրանք վոչ վոքի, ով եղ լինի նա, այլ ամբար հարվա-
ծում են, յեթե նա չեղվում է լենինյան ճիշտ ճանապարհից, յե-
թե նա մոռանում է բանվորների ու գյուղացիների շահերը։ Կու-
թե նա մոռանում է իննալում, արիւններին, գողերին, լողերին,
խնայում է ժողովրդական, բանվորա-գյուղացիական ամեն մի
կապիւլ, ինչացի կերպով ծախում է այդ վոքը հողուտ ժողո-
վրդի, հողուտ ամբողջ յերկրի, բանվորների ու գյուղացիների
կյանքի բարեկամման։ Կոմունիստական կուսակցութեանը բոլոր
բանվորների և գյուղացիների առաջ ստուգում, գտում է իր շար-
քերը, կանչում է մեզ՝ անկուսակցական բանվորներին և գյուղա-
ցիներին, պահանջում է՝ ասացեք, թե մեզնից, Կոմունիստներեց
ով՝ ինչպես է աշխատում, ով արժանի չէ կուսակցութեան շար-
քերում դասվելուն։

Կա՞ր արդյոք աշխարհում մի այլ այնպիսի կուսակցութեան,
ինչպիսին է մեր լենինյան կոմունիստական կուսակցութեանը,
վորն իրեն ամբողջովին նախըր բանվորների ու գյուղացիների
ծառայութեանը։ Չի յեղել և չկա մի այլ այնպիսի կուսակցու-
թեան, ընկեր, կոլտնտեսականներ։ Ահա թե ինչու նա թանկ է
մեզ համար, մոտ է մեզ։

Այդ կուսակցութեան ղեկավարութեամբ, ընկ. Ստալինի գլու-
խավորութեամբ, մենք առաջին հնդամյակում դուրս յեկանք լայն
ճանապարհը, կառուցեցինք կոլտնտեսութեանն, վերածեցինք
խորհրդային Միութեանն աշխարհիս ամենախոշոր գյուղատնտե-
սական յերկրի։

Այժմ գարնանացանով բանալով մեր պայքարի նոր եջը, յերկ-
րորդ հնդամյակի, կոլտնտեսութեանների ամբողջման համար
մղվող պայքարի նոր եջը, մենք, կոլտնտեսականներս դարձյալ

հակախախտ, մեծարժեք ոժանդակութիւն ենք ստանում կուսակցութիւնից: Հաղարարութիւն լավագույն ընտրյալ կոմունիստներ և ուղարկում այժմ կուսակցութիւնը մեր դաշտերը՝ կաղմակերպելու ՄՏԿ-ների քաղաքականները:

Մեզ, կոլտնտեսականներին համար առանձնապէս անհրաժեշտ և այդ ոժանդակութիւնը: Քաղաքականները պետք և ողն են մեզ ավելի արագորեն վաճառելու դասակարգային թշնամու մնացորդները, կոլտնտեսութիւնների վրա նրանց ունեցած ազդեցութեան մնացորդները: Նրանք կաղմակերպեն, կհամախմբեն բոլոր աղէիվ կոլտնտեսականներին, կողնեն նրանց բայլչեիկյան աշխատանք կատարելու, կոլտնտեսութիւններն ամրացնելու համար, կոլտնտեսութիւններում անտնտեսալարութիւնը վերացնելու, աշխատանքային ամուր կարգադրւածութիւն հաստատելու համար:

Քաղաքականները կողնեն մեզ իրական պայքար կաղմակերպելու բարձր բերքի համար, կոլտնտեսական արտադրութեան բարձր փորակի համար:

Ե՛ւ ավելի սեղմենք ուրեմն մեր շարքերը խորհրդային իշխանութեան շուրջը, կուսակցութեան ու նրա կենտրոնական կոմիտեի շուրջը:

Միահամուռ ուժերով ձեռնամուխ լինենք նոր խնդիրների լուծմանը, դարձնանք բայլչեիկյան նախադասութեամբ:

Գործի անցնենք, ընկերներ:

ՀԱՐՎԱՏԱՏԻՆ ԿՈՒՏՆՏԵՍԱԿԱՆՆԵՐԻ ԱՌԱՋԻՆ
ՀԱՄԱՄԻՈՒԹԵՆԱԿԱՆ ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐ

ԳԻՆԸ 25 ԿՈՊ.

Обращение первого Всесоюзного съезда
колхозников-ударников ко всем
крестьянам-колхозникам Союза.
Издательство ЦККП (б) А
Партиздат 1933 Эривань

ՀՀ Ազգային գրադարան

29.914